

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af lov om daghøjskoler m.v. (Skolemiljø, tilskudsbetainger, indtægtsdækket virksomhed m.v.).

Af Marianne Jelved (RV), Carsten Hansen (S) og Anne Bastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 7/12 2001. Første behandling 11/12 2001. Betænkning 12/12 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 6: Forslag til lov om ændring af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og tilhørende statslig medfinansiering. (Adgang for Hovedstadens Udviklingsråd til på lige fod med amtskommuner og primærkommuner at fungere som administrationsmyndighed).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 5/12 2001. Første behandling 7/12 2001. Betænkning 11/12 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 10.05

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, lov om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat og lov om visse havanlæg. (Grænseoverskridende felter m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 5/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet synes, det er rigtigt med en genfremsættelse af det her lovforslag og vil selvfølgelig også støtte det.

Vi skal selvfølgelig sikre, at olie- og gasforekomster, som strækker sig over både dansk og nabolands område, kan udnyttes. Det sker igennem aftaler med de pågældende lande om fælles udnyttelser, og det er aftaler, som ministeren bemyndiges til at indgå efter at have fået sit mandat i Det Enerkipolitiske Udvalg.

Vi skal selvfølgelig også sikre, at såvel dansk som udenlandsk produceret olie kan transporteres gennem rørledningen fra Nordsøen til Fredericia på lige vilkår. Vi kan selvfølgelig ikke bare se på, at f.eks. danske producenter skal betale både de rent faktiske anlægs- og driftsomkostninger samt 5 pct. i fortjeneste til DONG, mens der for nuværende ikke er hjemmel til at opkræve de 5 pct. ved udenlandsk produceret olie. Det skal der rettes op på, således at der er lige vilkår for danske og udenlandske producenter ved kommende transporter fra udenlandske felter.

Vi skal selvfølgelig også sikre, at alle udgifter ved offentlige myndigheders sagsbehandling, uanset om det er undergrundsloven, rørledningsloven eller havanlægsloven, bliver betalt af sektoren selv og ikke af andre. Så vidt så godt.

Der, hvor vandene skiller, hvis jeg må være så fri at bruge de udtryk i den her forbindelse, er vedrørende arbejdsmiljøafgiften. Med det her lovforslag ser vi klart regeringens manglende prioritering af arbejdsmiljøområdet. Regeringen er så at sige trådt i karakter på det her punkt.

I det tidligere lovforslag, som bortfaldt i forbindelse med valget, var det præciseret, at Energistyrelsen kunne udbetale tilskud til arbejdsgiverne i offshoreindustrien af steder, hvor der ydes en særlig indsats for at fremme sikkerhed og sundhed for medarbejderne på anlægget, altså efter en incitamentsmodel.

Det var bestemt ikke de store penge, det drejede sig om i offshoreindustrien, men signalet fra regeringen er desværre klart: Man vil ikke prioritere en præmiering af de steder, hvor der ydes en særlig arbejdsmiljøindsats. Det skal Socialdemokratiet være de første til at beklage.

Vi vil stadig væk støtte lovforslaget, men vil selvfølgelig i det videre arbejde argumentere for, at en særlig indsats på arbejdsmiljøområdet inden for denne her industri også belønnes.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti sagde ved førstebehandlingen af L 15, som dette lovforslag stort set er en genfremsættelse af, at Dansk Folkeparti ikke er tilhænger af et lovforslag, der mere eller mindre kan sammenlignes med en sammenkogt ret.

Efter valget er retten blevet meget mere spiselig, idet den nye økonomi- og erhvervsminister har undladt at genfremsætte den del af forslaget, der omhandler en såkaldt belønningsordning på 100.000 kr. til de offshorevirksomheder, der, som der stod, udviser en særlig god indsats for sikkerhed og sundhed.

Jeg er sikker på, at de store offshorevirksomheder fuldt ud er ekstremt opmærksomme på, at dette er et højt prioriteret område, der ikke behøver at blive præmieret med de 100.000 kr., som desuden ville medføre en masse administrativt bøv!.

Kl. 10.10

Dansk Folkeparti anser det for at være en god begyndelse og et godt signal, hvis ministeren fremover vil luge kraftigt ud på hele energiområdet, således at der i langt højere grad end før bliver taget overordnede samfundsøkonomiske hensyn. Der skal ses nærmere på de store omkostninger og den ensidige, og jeg sagde udtrykkelig ensidige fokusering på miljømæssige krav til Dansk Industri, erhvervslivet og alle andre forbrugere af energi.

Hvis dette bliver den linje, der bliver kørt fremover, kan Dansk Folkeparti love den nye regering sin fulde støtte. Jeg regner med, at ministeren er meget, meget opmærksom på det nye energipolitiske flertal, der er sammen med Dansk Folkeparti.

Så vil jeg i øvrigt begynde med at omtale ændringerne i undergrundsloven. Her får ministeren en generel bemyndigelse til at indgå aftaler mellem Danmark og nabolandenes myndigheder om samordning af indvinding af kulbrinter, dvs. olie og gas, samt indgå aftaler mellem Danmark og nabolandenes myndigheder om en samordning med hensyn til indvinding i de felter, der er grænseoverskridende. Vi har for øjeblikket et par felter ved sokkelgrænsen til Norge, hvor der vil være behov for disse aftaler.

Det må i øvrigt være vanskeligt at afgøre den generelle grænsedragning mellem felterne. Når de kilometerlange vandrette borer sender sugerør ned i undergrunden, kan det være vanskeligt at få klarhed over, hvis olie eller hvis kondensat, det i øvrigt er man suger op. Det skal nu afgøres i disse aftaler.

Desuden vil de kommende aftaler bl.a. medføre, at indtægterne fra indvindinger bliver retfærdigt delt mellem landene. Det ser Dansk Folkeparti selvfølgelig positivt på, så det er helt fint, at loven træder i kraft allerede den 1. februar 2002.

Så kommer jeg til ændringerne i rørledningsloven. De medfører, at de udenlandske producenter, der fremover skal have råolie og kondensater transporteret i danske rør, skal betale de samme 5 pct. i fortjenestelement af værdien af det, der løber igennem rørene, som de danske producenter. Ligeegyldigt hvad man i øvrigt mener om denne rørledningsafgift, kan vi naturligvis ikke stille de danske producenter ringere end de udenlandske. Der skal ikke være konkurrenceforvridende vilkår i forbindelse med betaling af olierørsafgiften.

Lovforslaget indeholder tillige ændringer, således at der gives en klar hjemmel til ministeren til at opkræve betaling for tilsyn, sagsbehandling, godkendelse osv. efter det timeforbrug, som Energistyrelsen nu engang har. Tilsyneladende er det bare en præcisering af gældende lovgivning, så det tager Dansk Folkeparti til efterretning.

Til slut vil jeg bemærke, at som lovforslaget ligger i øjeblikket, kan jeg ikke se nogen væsentlige argumenter, der taler imod, at Dansk Folkeparti skulle kunne tilslutte sig forslaget.

Kim Andersen (V):

Venstre kan støtte det forslag, der her er fremsat af økonomi- og erhvervsministeren, lovforslag nr. L 7. Det er i hovedtræk i overensstemmelse med lovforslag nr. L 15, som var til første behandling før folketingsvalgets udskrivelse. Her gav Venstre også tilslutning, dog med det forbehold, at vi ikke kunne acceptere, at lovforslaget indeholdt en bestemmelse om refusion af arbejdsmiljøafgifter til offshoreindustrien, og lige netop dette element er i det nye lovforslag, der her er fremsat af ministeren, taget ud.

Derfor står vi nu tilbage med et lovforslag, der drejer sig om at indrette lovgrundlaget for olieeftersforskning, olieindvinding og transport til moderne tider. Det er jo en industri, som er præget af en rimelig teknologisk udvikling med stadig nye muligheder, og derfor skal lovgrundlaget naturligvis også være up to date og leve op til denne nye virkelighed.

Hovedelementerne i lovforslaget er vedrørende undergrundsloven, at der skal sikres hjem-

mel til, at der kan indgås aftaler med nabolande om indvinding af kulbrinter, der strækker sig over sokkelgrænsen.

Endvidere er det bestemmelsen om, at der skal kunne pålægges et fortjenestelement for transport gennem rørledningen af udenlandsk produceret råolie og kondensat, og det er jo en yderst rimelig betingelse i forhold til de vilkår, som danske producenter har.

Kl. 10.15

Til slut er det en ajourføring af hjemmelsgrundlaget med hensyn til at kunne kræve udgifter refunderet til myndighedsbehandling og godkendelse i overensstemmelse med, hvad der er gældende på andre områder, og det er yderst rimeligt.

Venstre anbefaler forslaget.

Helle Sjelle (KF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Vi støtter forslaget, som det ligger her. Jeg skal dog lige bemærke, at vi ligesom Venstre er meget glade for, at arbejdsmiljøafgiften i forhold til det tidligere forslag er væk fra det her forslag.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF er klart for, at der må gælde de samme regler for udenlandsk producerede kulbrinter, som der gælder for de indenlandske transporter gennem rørledningen til Fredericia, altså at man får den samme 5-pct.s-afgift ind.

Vi finder naturligvis også, at der bør gælde de samme regler for refusion af myndighedsbehandling i forbindelse med koncessionerne.

Med hensyn til at indgå aftaler om udvindingen, der går på tværs af soklerne, finder vi det fornuftigt, at der ikke skal lovgivning til hver gang. Dog må jeg sige, at det er noget uklart, når man læser lovforslaget, hvem der egentlig har godkendelsen. Det fremgår, at aftalen skal forelægges for et udvalg i Folketinget, men ikke, om udvalget skal godkende det. Vi finder, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at udvalget godkender det.

Nu står der så nydeligt i bemærkningerne, at udvalget vil få forelagt et notat, og det kan jo set med positive øjne tages som et udtryk for, at man ikke vil belaste udvalget med store papirmængder. Men nu er vi jo vant til i andre udvalg at håndtere ret så store papirmængder, så jeg finder, at det mest fornuftige vil være, at udvalget får forelagt den egentlige aftale og selvfølgelig også gerne et notat.

Men vi vil meget gerne under udvalgsarbejdet have afklaret spørgsmålet om, hvor den egentlige godkendelse ligger henne.

Vi vil desuden gerne have afklaret, om der er aftaler på vej. Nu genfremstattes forslaget her lige inden jul, men er der egentlig aftaler på vej, eller skal det her udelukkende tage højde for noget, der kunne ske på et noget senere tidspunkt?

Martin Lidegaard (RV):

I Det Radikale Venstre kan vi sådan set tilslutte os det lovforslag, der foreligger. Det giver jo mening at give hjemmel til en regering om at indgå aftaler med nabolandene. Det giver mening at pålægge den samme 5-pct.s-afgift på rørledningerne, og også refusionsspørgsmålet giver det mening at regulere her.

Det eneste, vi sådan set noterer, er jo altså, at forslaget om arbejdsmiljøafgiften er taget ud af forslaget. Det beklager vi, i og med at vi mener, at man er nødt til at finde en eller anden form for mekanisme for forbedre arbejdsmiljøet med.

Vi har nøje studeret de høringssvar, der har været, og har også kunnet se, at Dansk Arbejdsgiverforening i og for sig ikke er uenig i, at der skal være et eller andet, samt at der skal være en mekanisme, men at den mekanisme selvfølgelig skal være enkel og til at administrere.

Derfor kunne det være interessant at høre, om ministeren vil bekræfte, at også den nye regering er indstillet på at finde en eller anden form for mekanisme sammen med arbejdsmarkedets parter eventuelt, og at den mekanisme nr. 2 selvfølgelig skal være enkel og til at administrere for virksomhederne.

Keld Albrechtsen (EL):

Umiddelbart ser det her forslag jo meget tro skyldigt ud. Men det er jo ofte sådan, at djævelen gemmer sig i detaljen. Der er uægtelig meget ved det her forslag, som vi i Enhedslisten tvivler på at man kan nå at få ordentligt belyst inden juleferien.

Et af spørgsmålene, som rejser sig, har fru Anne Grete Holmsgaard været inde på, nemlig spørgsmålet om, hvad rækkevidden af den myndigelse, der gives, egentlig er.

Kl. 10.20

Jeg tolker lovteksten sådan, at det er en myndigelse til regeringen, som regeringen fuldt ud kan anvende. Så er der en orienteringspligt i forhold til Folketinget, men det fremgår ikke klart, at der er tale om samme procedure som

den, der anvendes i Folketingets Europaudvalg, hvor der er tale om en mandatgivning.

Medmindre det bliver præciseret, vil en regering på basis af det her formentlig kunne indgå en aftale, selv om Folketinget ikke synes, den er god nok. Men Folketinget skal så selvfølgelig orienteres om det.

Så det synes jeg trænger til at blive belyst. Der er vi enige med SF.

Det andet hovedproblem med forslaget er, om det giver fuld mulighed for at lave koncessioner og afgifter på nye vilkår. Det kan man godt komme noget i tvivl om, hvis nu f.eks. man ønsker at have en større transportafgift end de 5 pct. – hvad der kunne være meget, der taler for – eller man ønsker, at en beskatning af olie og gas, der er produceret i grænseoverskridende felter, bliver efter andre og bedre regler end de danske.

Det er jo velkendt, at Danmark har en skandaløst dårlig beskatning af olie- og gasindtægter. Og det ville jo være tragisk, hvis det gik hen og blev sådan, at grænseoverskridende felter, som Danmark eller Færøerne deltager i, skulle beskattes med den elendige afgift, som opkræves i Danmark, og det ville vi jo også blive til grin på i udlandet.

Derfor må det ikke være sådan, at det her forslag indirekte fører til begrænsninger i muligheden for at lave koncessioner med selskaberne fremover på bedre vilkår. Der er vi altså alvorligt bekymrede for, at der ligger en fælde i det her forslag, og medmindre vi kan få meget håndfaste garantier for, at det gør der ikke, må jeg sige, at så kan vi ikke støtte forslaget.

Men jeg tvivler altså simpelt hen på, at man med det her hastværksarbejde fra regeringens side vil kunne producere noget, der ligner håndfaste garantier. Så jeg vil sige, at prognosen går i retning af, at Enhedslisten bliver tvunget til simpelt hen at stemme imod, og det er jo egentlig kede af, for selve ideen om at få reguleret disse grænseoverskridende forhold er jo en fornuftig nok tanke.

Så vil jeg sige, at vores begejstring for forslaget jo heller ikke bliver større ved, at man så tager arbejdsmiljøet ud. Jeg vil spørge ministeren, om det sådan er et almindeligt signal fra regeringens side.

Venstre og De Konservative har jo hele vejen igennem haft problemer med arbejdsmiljøet. I det gamle Folketing var Venstre og De Konservative jo altid fodslæbende eller direkte imod forbedringer af arbejdsmiljøet, og det her kunne jo desværre godt tolkes som et signal om, at man

nu vil bruge regeringsmagten til at forhindre forbedringer af arbejdsmiljøet.

Det håber jeg ikke er signalet. Det kan også bare tolkes sådan, at man ønsker, at A.P. Møller og de multinationale selskaber også på det her punkt skal have en særstatus i samfundet; at det i og for sig ikke er arbejdsmiljøet, det handler om, men mere det, at man ønsker, at disse multinationale olieselskaber, inklusive A.P. Møller, skal bevare den særstatus, de har i det danske samfund, og de privilegier, som de har påtvunget samfundet at give. Det kan også være, at det er det, der er signalet.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om det er dårligt arbejdsmiljø, der er signalet, eller det er privilegier til A.P. Møller, der er signalet. Under alle omstændigheder, uanset om svaret er det ene eller det andet, er det jo ikke noget at reklamere med.

Men som sagt er vores hovedspørgsmål i denne her sag, om vi kan få en håndfast garanti for, at afgifter og koncessioner vil kunne indføres på nye og bedre vilkår, end dem vi har i dag, f.eks. på norske eller britiske beskatningsvilkår, som jo er langt bedre end de danske.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår på hr. Keld Albrechtsen, at han er alvorligt bekymret. Det kommer næsten til at fremstå, som om hr. Keld Albrechtsen har gjort det til en livsstil at være alvorligt bekymret. For hvad er der egentlig at være bekymret for i det her lovforslag?

Kl. 10.25

Da vi havde det til første behandling før folketingsvalgets udskrivelse, var der fra Enhedslisten de samme indvendinger omkring kommende koncessionsbestemmelser og beskatning, og der blev det klart slået fast, at det her lovforslag ikke har en tæddel med de forhold at gøre. Det er alene et spørgsmål om at klargøre lovgivningsgrundlaget for udvindingsret over sokkelgrænsen, og så er det et spørgsmål om rørledningsafgift.

Hvad er det konkret i det her lovforslag, som hr. Keld Albrechtsen, ud over at dyrke sin livsstil og sit åbenbart pessimistiske livssyn, er så umådelig bekymret over?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må da bekræfte over for hr. Kim Andersen, at med den regering, som vi har fået, lever jeg i daglig bekymring for, hvilke dårlige nyheder

dagen vil bringe. Og jeg må sige, at som dagene hidtil er gået, har der stort set hver dag været en eller flere dårlige nyheder. Så det er desværre nok sådan, at vilkårene er for mit arbejde.

Men så vil jeg bare sige, at de spørgsmål, som hr. Søren Kolstrup stillede, som helt korrekt vedrørte de samme betænkeligheder, som jeg har været inde på i dag, efter vores opfattelse ikke blev besvaret i det gamle Folketing. Det gjorde de ikke, må jeg sige til hr. Kim Andersen.

Men hvis Venstres ordførers melding skal forstås således, at Venstre er indstillet på at skaffe Enhedslisten den garanti, vi har bedt om – og det er jo meget enkelt, for der kan man så skrive i betænkningen, at det er fuldstændig glasklart, at der er en garanti fra regeringen på, at vi kan lave nye afgifter og nye koncessioner på nye vilkår – er det klart, at så stemmer vi selvfølgelig for, hvis vi kan få den garanti. Så Venstre bestemmer selv, om Enhedslisten skal have mulighed for at stemme for eller imod.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Der er noget, jeg ikke forstår. Jeg har siddet dernede og læst som en gal i referatet fra førstebehandlingen af L 15, altså det forrige lovforslag, som faldt bort ved valget. Det var hr. Søren Kolstrup, der var ordfører for Enhedslisten, og jeg mener ikke, jeg kan finde et sted, hvor man har været bekymret for den bemyndigelse, der blev givet til ministeren om at lave aftaler. Er det, fordi vi har skiftet en minister, man er særlig bekymret, eller er det sådan en bekymring, man glemte, da vi havde det oppe under den forrige regering?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må blankt erkende, at jeg ikke var til stede under den forhandling, der fandt sted dengang. Jeg tror at vide, at SF's ordfører, ligesom fru Anne Grete Holmsgaard i dag, også dengang rejste det spørgsmål. Men jeg ved ikke, om hr. Søren Kolstrup har gjort det eller ej, det må jeg blankt erkende.

Jeg kan bare sige, at det altså er sådan, at vi deler den bekymring, fru Anne Grete Holmsgaard har fremført, og at vi ønsker at få at vide, om der er lagt op til samme ordning med mandatgivning, som gælder i Folketingets Europaudvalg omkring EU-sager, eller der blot er tale om orienteringssager. Så det er så langt, jeg kan give fru Aase D. Madsen et svar.

Fru Aase D. Madsen må undskyldes, men jeg var altså ikke ordfører på det tidspunkt, og kan derfor ikke fuldt ud svare for, hvad der måtte være sket under den debat. Jeg har desværre ikke haft tid til at læse den fuldstændig igennem. Sådan ligger det, det beklager jeg. Jeg kan ikke svare længere på det, før jeg har læst sagen igennem.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nej, det er klart, at Enhedslistens ordfører ikke kan vide helt bestemt, hvordan ordene er faldet.

Enhedslisten har jo ikke stemt for elreformen – det skal vi ikke komme ind på her, men der lå jo mange bemyndigelser i hele energipolitikken som sådan fra den forrige regering, og der har jeg ikke hørt Enhedslisten på noget tidspunkt være bekymret over de mange, mange bemyndigelser, der bliver givet. Så hvis det er en ny faccon, som Enhedslisten kommer ind på nu, bl.a. med det her forslag, så synes jeg da, det er godt.

Kl. 10.30

Vi skal vide meget mere i Det Energipolitiske Udvalg om, hvad der foregår, for der ligger jo alle de der elreformer og energireformer osv., hvor Enhedslisten og Dansk Folkeparti bliver holdt fuldstændig og totalt udenfor. Så jeg er enig med hr. Albrechtsen i, at vi faktisk skal have nogle flere oplysninger om, hvad der ligger bag de bemyndigelser, der gives.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er meget glad for, at denne debat viser, at vi måske på det her punkt kan nærme os hinanden i opfattelsen af, at vi skal have en ordentlig parlamentarisk kontrol.

Så vil jeg bare sige, at jeg også kan bekræfte, at jeg ikke er begejstret for alle de bemyndigelser. Jeg har lagt mærke til, at Venstre og De Konservative inden folketingsvalget – i årevis – har harceleret over, at der bredt blev delt bemyndigelser ud over alle områder. Det vil jo vise sig, om Venstre og De Konservative mente det. Det her lovforslag tyder jo ikke gevaldigt meget på, at de mente det.

Men vi er enige med fru Aase D. Madsen i det synspunkt, at der gives alt for mange bemyndigelser, og at vi skal være meget mere præcise og forbeholdne med hensyn til at uddele dem. Så på det punkt er vi enige.

Bodil Kornbek (KRF):

Lovforslag nr. L 7 er som bekendt i store træk en genfremsættelse af lovforslag nr. L 15 fra sidste folketingssamling. Dengang meddelte vi fra Kristeligt Folkepartis side vores støtte til forslaget, og vi vil ligeledes i dag meddele vor tilslutning til L 7.

Vi noterer os, at den del af det tidligere L 15, der omhandlede tilskud til arbejdsmiljøafgiften, ikke er indeholdt i dette forslag. Det synes vi letter overblikket en smule, idet belønning af særlige indsatser på arbejdsmiljøområdet vel næppe havde eller har meget at gøre med forslaget's andre dele.

I Kristeligt Folkeparti går vi selvfølgelig ind for et godt arbejdsmiljø, men vi går også ind for overblik og overskuelighed i lovgivningsprocessen. Så vi er altså ikke kedede af, at arbejdsmiljødelen er holdt ude af dette forslag.

Der er også andre småændringer af mere teknisk karakter, men alt i alt forholder vi os positive til dette forslag.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for deres indlæg vedrørende vores lovforslag.

Undergrundslvgivningen er fra begyndelsen af 1980'erne, da indvindingen af olie og naturgas på dansk område for alvor begyndte at tage fart. Lovgivning for indvinding af olie og naturgas bærer jo præg af, at der i høj grad var tale om et rent dansk koncept.

Med den tiltagende udbygning af felter, som også vil komme til at omfatte grænseoverskridende felter og sammenbinding vedrørende rørledninger over landegrænserne, er der altså et voksende behov for at se på den danske offshoresektor i en større sammenhæng. Det er også et led i fremtidssikringen af den danske forsyning med olie og naturgas og en naturlig følge af de senere års liberaliseringer på energiområdet.

Så kan jeg oplyse fru Anne Grete Holmsgaard om, at flere steder langs grænsen af det danske område er der nu muligheder for at finde og udnytte forekomster af naturgas og olie, som strækker sig over både dansk og et nabolands område. Hvis disse forekomster skal kunne udnyttes på en hensigtsmæssig måde, må der indgås aftaler med de pågældende nabolande om en fælles udnyttelse. Det kan altså blive aktuelt at indgå en aftale med Norge allerede i 2002.

Der er flere ordførere, der har været inde på spørgsmålet om arbejdsmiljøafgiften. Ved be-

handlingen den 10. oktober 2001 lagde de nuværende regeringspartier jo ikke skjul på, at vi var imod ordningen vedrørende arbejdsmiljøafgiften, som er et resultat af finanslovaftalen mellem den tidligere regering, SF og Enhedslisten.

Som det også fremgår af det regeringsgrundlag, vi har, vil regeringen indkalde arbejdsmarkedets parter til en drøftelse af indsatsen for en forbedring af arbejdsmiljøet, og i den forbindelse vil der blive overvejet en mere hensigtsmæssig måde at fremme et godt arbejdsmiljø på end ved den nuværende afgifts- og tilskudsordning. Det er årsagen til, at dette ikke er i lovforslaget – det er også svar til hr. Torben Hansen og fru Anne Grete Holmsgaard – når man taler om arbejdsmiljøafgift.

KL 10.35

Jeg kan sige helt specifikt, at det jo allerede er påvist, som jeg sagde tidligere i indlægget, at vi vil indgå en aftale; det kan blive aktuelt at indgå en aftale med Norge allerede i det kommende år. Derfor mener vi, at der er et behov for at få det lovmæssige grundlag opdateret.

Til hr. Keld Albrechtsen: Der er ikke nogen tvivl om, at vi ser lidt forskelligt på det, både når vi taler arbejdsmiljøafgift og andre forhold. Jeg vil sige, at når vi taler om den her samordningsaftale, så ønsker vi jo at samordne indvindingen fra et felt, der omfattes af to eller flere allerede udstedte koncessioner, der er undergivet de respektive landes skatteregler.

Hensigten med samordningsaftalen er jo bl.a. at sikre, at indtægter fra indvindingen af det grænseoverskridende felt fordeles retfærdigt både mellem de involverede rettighedshavere og de pågældende lande. Specielt vil det være vigtigt for rettighedshaverne ved samordningen at sikre, at indvindingen tilrettelægges på den mest økonomiske måde.

I aftalen fastlægges det, hvor stor en del af feltets reserver af olie og gas der befinder sig på henholdsvis dansk og udenlandsk område. Denne fordeling anvendes på indtægter og udgifter fra feltet. Overskuddet hos den danske rettighedshaver vil være undergivet dansk beskatning, som vi kender i dag. Den danske beskatning kan fastlægges under hensyn til de koncessionsbestemmelser, der er gældende for den danske rettighedshaver og dansk rets almindelige regler.

Jeg kan sige, at den her aftale om et grænseoverskridende felt således ikke i sig selv begrænser den danske stats ret til at beskatte den danske rettighedshavers del af overskuddet.

Så synes jeg også, det er vigtigt at sige, at når vi nu har det med rørledningsloven, der fastsætter de 5 pct., så ville det jo også være helt forkert, hvis vi ikke havde den, når vi begynder at transportere olie fra andre områder end lige den danske del.

Så alt i alt vil jeg sige til ordførerne, at jeg takker for de indlæg, der er kommet.

Det er rigtigt, at det er en bemyndigelse til ministeren – det var hr. Keld Albrechtsen, der spurgte om det – men det er klart, at jeg selvfølgelig også vil forelægge den her aftale i Det Energipolitiske Udvalg. Jeg tror, det vil være forkert af en minister, inden man indgår en sådan aftale, at man ikke lige ser på, hvordan det forholder sig i Det Energipolitiske Udvalg.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne takke for svarene, for de var både oplysende og præcise, men jeg må desværre også sige, at de ikke var af en sådan art, at det gør det muligt for Enhedslisten at stemme for lovforslaget.

Vi vil nemlig gerne have, at man f.eks. kunne lave en ordning, således at olien i et grænseoverskridende felt i sin helhed beskattes efter den højeste af de takster, som er i de lande, der indgår i feltet, altså således, at hvis det er et grænseoverskridende felt mellem Danmark og Norge, bliver al olien og gassen fra det felt beskattet efter norske og ikke efter danske takster. Det ville være mere rimeligt og retfærdigt. Derfor er vi simpelt hen modstandere af den model, som ministeren skitserede.

Det her kunne faktisk blive en løftestang for at forbedre den danske koncessionspolitik, hvis den blev tilrettelagt efter det princip.

Også tak for svaret vedrørende spørgsmålet om orientering af udvalget. Vi havde altså ønsket, at det blev en mandatgivning, og det kan jeg forstå at det ikke bliver.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg omtalte det nye VKO-flertal, og jeg mener ikke, ministeren kom ind på det.

Det, jeg er lidt bekymret for, er bl.a. energipolitikken fremover. Jeg ved jo, at der ligger mange bindinger, f.eks. elreformen. Den ophører i 2003, og der vil jeg da gerne have et tilsagn, om ministeren vil tage Dansk Folkeparti med ind som partner på det område.

Der ligger jo måske også på det område, som vi har her, nogle bindinger. Det er jeg ikke rigtig klar over, men det tror jeg ikke.

Men det, jeg gerne ville have frem, er, om ministeren er indstillet på at begynde at lave energipolitik sammen med Dansk Folkeparti.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Som det er alle bekendt, er regeringen jo deltager i elreform og lignende. Det bekymrer da også mig at se på stigningerne i udgifter til el for dansk industri set i forhold til øvrige lande, herunder de tyske. Men jeg synes ikke, det er det, debatten i dag drejer sig om. Det er om rørløsningsloven og lignende.

Kl. 10.40

Vi har indgået nogle aftaler. Der er en mulighed for at se på, hvor meget regeringen er bundet af, og hvor meget regeringen ikke er bundet af. Men det er jo ingen hemmelighed, at der er et stort flertal i Folketinget, der har indgået nogle meget, meget brede aftaler, der også rækker ud over 2003.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg ved godt, at det måske rækker en lille smule ud over emnet i dag, men derfor vil jeg alligevel gerne sige, at det netop var dem, der ikke var bindinger på efter 2003, som jeg gerne ville have et tilsagn om at Dansk Folkeparti deltager i.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige, at regeringen er fuldstændig åben for, også når de aftaler, vi har, udløber, at forhandle med samtlige Folketingets partier, når vi taler energipolitik og andre politikområder – det bredest mulige flertal.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Energiudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 8: Forslag til lov om ændring af lov om investeringsforeninger og specialforeninger, lov om innovationsforeninger, lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om sparevirksomheder, lov om et skibsfinansieringsinstitut, lov om banker og sparekasser m.v., samt realkreditloven m.v. (God skik, bidrag til humanitære organisationer, Det Finansielle Virksomhedsråd, realkreditforeninger).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(FremSAT 5/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sven Buhrkall (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslag nr. L 8, og indledningsvis noterer vi med tilfredshed, at forslaget lægger op til mere ensrettede regler for flere typer af finansielle virksomheder. Det betragter vi i sig selv som en positiv forenklingsovelse.

Det virker naturligt, at investeringsforeninger og specialforeninger bliver omfattet af god skikregler, som jo allerede er gældende for f.eks. pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber.

Udgangspunktet for disse regler må selvsagt være præget af, at investeringsforeninger jo sjældent handler direkte med kunderne, det sker som oftest i det bagvedliggende pengeinstitut.

Men tendensen i retning af øget rådgivning – det være sig i generel form eller mere kundespecifikt – taler sammen med brancheglidning samt stigende benyttelse af e-handel for det hensigtsmæssige og ønskelige i, at også foreningerne omfattes af god skik-reglerne.

Placeringen af de i lovforslaget nævnte finansielle virksomheder under Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence medvirker efter Venstres opfattelse til større ensartethed i behandlingen af brancherne i den finansielle sektor, ligesom fortolkningerne kan skabe en form for fælles fundament for sektoren som helhed. Det er en sympatisk tanke.

På samme måde og med samme begrundelse støtter Venstre forslaget om harmonisering af spekulationsreglerne, således at lov om investeringsforeninger og specialforeninger stemmer